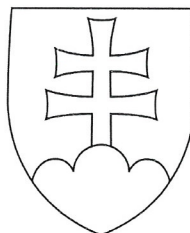


Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo 03. 03. 2010	
Č. záznamu: 434	Číslo spisu: 633
Prílohy: /	Vybavuje: ŹLP



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenika a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava**, Primaciálne nám. 1, Bratislava, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**, Drieňová 24, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 2009/39/R/2/013 zo dňa 27.03.2009, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Protimonopolný úrad SR, odbor zneužívania dominantného postavenia, v správnom konaní č. 0014/OZDP/2008 začatom dňa 18.02.2008 z vlastného podnetu rozhodol rozhodnutím č. 2008/39/2/1/097 zo dňa 18.11.2008 (ďalej aj len prvostupňové rozhodnutie) tak, že:

1. mesto Bratislava schválením poplatku „Likvidácia kvetinových darov po 3-4 týždňoch po pohrebe, resp. podľa želania rodiny (v cene je zahrnutá fyzická likvidácia kvetinových darov z hrobu vrátane odvozu na skládku) PAUŠÁL“ v Cenníku prác a služieb poskytovaných na pohrebiskách s účinnosťou od 01.08.2006 iným spôsobom obmedzilo súťaž v oblasti cintorínskych služieb na území mesta Bratislavy a tým porušilo § 39 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných

- ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len ZOHS),
2. mesto Bratislava schválením poplatku „Likvidácia hrobového (urnového) pomníka (v cene sú zahrnuté všetky úkony spojené s likvidáciou pomníka vrátane odvozu na skládku tuhého odpadu) PAUŠÁL“ v Cenníku prác a služieb poskytovaných na pohrebiskách s účinnosťou od 01.08.2006, ktorým umožnilo prevádzkovateľovi cintorínov vyberať tento poplatok od nových oprávnených osôb na cintorínoch, na ktorých už nie sú voľné hrobové miesta bez pomníkov, iným spôsobom obmedzilo súťaž v oblasti cintorínskych služieb na území mesta Bratislavy a tým porušilo § 39 ZOHS,
 3. mesto Bratislava schválením poplatku „Zapožičanie obradnej siene (domu smútku na cintoríne) k vykonaniu pietneho aktu poslednej rozlúčky za jeden obrad“, v Cenníku prác a služieb poskytovaných na pohrebiskách s účinnosťou od 01.08.2006, ktorý obsahuje povinnosť odobratia služby obradníka/organizátora, nosičov a zapožičania katafalku, zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa obmedzilo súťaž v oblasti poskytovania pohrebných služieb na území mesta Bratislavy, a tým porušilo § 39 ZOHS.
 4. Na základe § 38 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov tak, že za konanie uvedené v bode 1,2 a 3 výroku ukladá mestu Bratislava peňažnú pokutu vo výške 150.000,- Sk.

Napadnutým rozhodnutím č. 2009/39/R/2/013 zo dňa 27.03.2009, právoplatným dňa 02.04.2009, Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej aj len Rada úradu) ako orgán príslušný na konanie podľa § 18 ods. 1 ZOHS, na základe podaného rozkladu zmenila podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) prvostupňové rozhodnutie nasledovne:

Bod 1 výroku znie:

Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava schválením nasledovných poplatkov v Cenníku prác a služieb poskytovaných na pohrebiskách s účinnosťou od 01.08.2006:

- „Likvidácia kvetinových darov po 3-4 týždňoch po pohrebe, resp. podľa želania rodiny (v cene je zahrnutá fyzická likvidácia kvetinových darov z hrobu vrátane odvozu na skládku) PAUŠÁL“,
 - „Likvidácia hrobového (urnového) pomníka (v cene sú zahrnuté všetky úkony spojené s likvidáciou pomníka vrátane odvozu na skládku tuhého odpadu) PAUŠÁL“, ktorý umožnilo prevádzkovateľovi cintorínov vyberať od nových oprávnených osôb na cintorínoch, na ktorých už nie sú voľné hrobové miesta bez pomníkov,
 - „Zapožičanie obradnej siene (domu smútku na cintoríne) k vykonaniu pietneho aktu poslednej rozlúčky za jeden obrad“, ktorý obsahuje povinnosť odobratia služby obradníka /organizátora, nosičov a zapožičanie katafalku
- zjavnou podporou zvýhodnilo podnikateľa MARIANUM – pohrebníctvo mesta Bratislavy a tým porušilo § 39 ZOHS.

Bod 2 a 3 výroku sa vypúšťajú.

Bod 4 výroku sa označuje ako bod 2 výroku a znie:

Na základe § 38 ZOHS ukladá za konanie uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia Hlavnému mestu Slovenskej republiky Bratislava peňažnú pokutu vo výške 4979,08 eur (150.000,- Sk), ktorú je povinný uhradiť v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Rady žalovaného č.: 2009/39/R/2/013 zo dňa 27.03.2009 ako aj prvostupňového rozhodnutia, ktoré navrhoval zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nenáležité zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom žalovaný nesprávne vyložil pojmy „pohrebné služby“ a „cintorínske služby“ a tiež nesprávne aplikoval § 39 ZOHS. Uviedol, že žalovaný neuviedol, akým konkrétnym konaním došlo k vykorisťovaniu spotrebiteľov a k získavaniu tak neoprávneného prospechu podnikateľa MARIANUM. Poukázal na § 19 zákona č. 470/2005 Z.z. o pohrebníctve, ktorý ukladá prevádzkovateľovi pohrebiska povinnosť riadiť sa pri svojej činnosti prevádzkovým poriadkom pohrebiska schváleným príslušnou obcou, ktorého súčasťou je aj cenník poskytovaných služieb. Schválenie takéhoto poriadku teda nie je administratívnym zásahom, ale právom a povinnosťou, ktoré pre obec vyplývajú zo zákona. Žalovaný zasiahol do kompetencií orgánov ochrany spotrebiteľa, pretože ak by sa aj preukázalo poškodenie práv na ochranu spotrebiteľa, jednalo by sa o narušenie vzťahu medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Cenník služieb schválený žalobcom poskytuje podľa žalobcu objednávateľovi pohrebu informáciu o poskytovaných službách, ktoré si môže, ale nemusí objednať.

K poplatku za likvidáciu kvetinových darov uviedol, že nesúhlasí s tvrdením o neoprávnenom zaťažovaní spotrebiteľov a vynucovaní si platieb za neobjednané služby zo strany žalobcu. Táto položka cenníka znamená, že túto činnosť MARIANUM ponúka a v prípade jej objednania má právo účtovať za jej poskytnutie stanovenú cenu. Objednávateľ pohrebu pritom nie je nútený túto službu aj odobrať. Za nesprávny spôsob účtovania poplatku a zavedenú prax prevádzkovateľa o automatickom účtovaní poplatku a jeho vrátenia až na vyžiadanie, žalobca uviedol, že za toto je zodpovedný prevádzkovateľ pohrebiska. Žalobca teda nemôže byť zodpovedný a sankcionovaný za to, akým spôsobom prevádzkovateľ pohrebiska uskutočňuje účtovanie jednotlivých položiek cenníka.

K poplatku za likvidáciu hrobového (urnového) miesta uviedol, že žalovaný pochybil, keď svoj názor oprel o neplatné VZN č. 1/1997, ktoré bolo s účinnosťou od 01.08.2006, t.j. schválením cenníka, zrušené. Spôsob účtovania tohto poplatku je taktiež v kompetencii prevádzkovateľa. Navyše posudzovanie konania prevádzkovateľa pohrebiska v danom prípade je taktiež v kompetencii orgánov na ochranu spotrebiteľa a nie žalovaného. Ak by sa aj potvrdila nesprávna prax prevádzkovateľa, opäť za to nemôže niesť zodpovednosť žalobca.

K poplatku za zapožičanie obradnej siene na cintorínoch žalobca uviedol, že žalovaný použil nesprávny výklad pojmov „prevádzkovanie pohrebiska“ (cintorínske služby) a „prevádzkovanie pohrebných služieb“ (pohrebné služby). Podľa názoru žalobcu sú činnosti prenášanie zosnulého, organizovanie obradu a zapožičanie katafalku súčasťou cintorínskych služieb, sú technicko – organizačnými úkonmi vykonávanými prevádzkovateľom pohrebiska v obradnej sieni na pohrebisku, s prevádzkovaním pohrebiska priamo súvisia a preto nič nebráni tomu, aby boli účtované v poplatku za zapožičanie obradnej siene ako zariadenia pohrebiska. Takéto začlenenie je odôvodnené jednak v kontexte zákona č. 455/1991 Z.z. ako aj zákona č. 470/2005 Z.z. o pohrebníctve. Uvedené služby je potrebné subsumovať pod

služby cintorínske preto, že ich výkon priamo súvisí s prevádzkovaním pohrebiska, sú poskytované v obradných sieňach a zariadeniach pohrebísk (katafalky) a priamo súvisia s používaním týchto zariadení. Preto je aj logické, že ich poskytuje prevádzkovateľ konkrétneho pohrebiska a nie iný subjekt (pohrebná služba). Schválením tejto položky v cenníku žalobca neobmedzil ostatných podnikateľov – poskytovateľov služieb v oblasti pohrebníctva v ich činnosti. Na pohrebiskách v pôsobnosti žalobcu sú domy smútku, ktorých vlastníkom je žalobca a ktoré prevádzkuje jeho príspevková organizácia MARIANUM a preto je zrejmé, že objednávateľ pohrebu si túto službu objedná u prevádzkovateľa pohrebiska, ktorý má právo a povinnosť určiť podmienky jej poskytovania, vrátane ceny. Tieto služby ako súčasť prevádzkovania pohrebiska nie sú samostatnými činnosťami, ktoré môžu byť vykonávané kdekoľvek, ale ich poskytovanie je viazané na konkrétne priestory – pohrebiská. Vlastníka priestorov a prevádzkovateľa nemožno nútiť, aby automaticky a bezplatne umožnili tretiemu subjektu vykonávanie podnikateľskej činnosti v jeho priestoroch. Táto položka nebráni ostatným pohrebníctvam, aby si zriadili a prevádzkovali vlastné pohrebiská (krematória a obradné siene). Žalobca tvrdil, že poskytnutie týchto služieb zahŕňa živnosť „prevádzkovanie pohrebiska“ a preto určenie ceny za tieto služby v cenníku prevádzkovateľa pohrebiska nie je v rozpore so žiadnym právnym predpisom a nijakým spôsobom neobmedzuje ani spotrebiteľov – objednávateľov pohrebu, ani iných prevádzkovateľov pohrebísk, pokiaľ takíto na území Bratislavy budú pôsobiť.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol túto zamietnuť. Poukázal na § 39 ZOHS, ktorý bol porušený vo forme zjavnej podpory zvýhodňujúcej podnikateľa MARIANUM. Zjavná podpora môže byť vyjadrená tiež tak, že umožní podnikateľovi získavať neadekvátny prospech, ktorý by bez neodôvodnenej podpory nezískal. Dikcia § 39 ZOHS hovorí o zvýhodnení podnikateľa, nehovorí však o forme tohto zvýhodnenia. Zmena právnej kvalifikácie Radou úradu vyplýva zo správneho poriadku. Žalovaný poukázal na ustanovenia § 1 a § 3 ods. 1 ZOHS. Jednou z foriem obmedzovania súťaže je aj skresľovanie podmienok na trhu, pričom táto forma sa tradične pripisuje orgánom, ktoré môžu ovplyvniť podmienky, za ktorých podnikatelia na trhu pôsobia. To platí aj v prípade, ak je trh ovládaný jediným hráčom, ktorý na základe administratívneho zásahu tohto orgánu požíva neodôvodnené výhody. V danom prípade žalobca svojim administratívnym zásahom legalizoval konanie, ktorým došlo k vykorisťovaniu spotrebiteľov a tak k získavaniu neoprávneného prospechu podnikateľa MARIANUM.

K poplatku za likvidáciu kvetinových darov žalovaný uviedol, že podnikateľ MARIANUM účtoval tento poplatok všetkým objednávateľom pohrebu automaticky, vo faktúre po pohrebe, s čím bol žalobca uzrozmenný, pričom tvrdil, že pozostalí majú možnosť požiadať o vrátenie tohto poplatku. Možnosť vrátenia poplatku sa však nepotvrdila a ak by to tak aj bolo, dialo by sa tak až na základe výslovnej žiadosti pozostalého a po preukázaní, že mu takáto služba nebola poskytnutá. Nie je ani zrejmé, koľko pozostalých by reálne o vrátenie žiadalo. Takýto systém je každopádne nastavený v neprospech spotrebiteľov. Podstatným pritom je, že náklady na likvidáciu odpadu sú zahrnuté v poplatku za služby spojené s prenájmom hrobového miesta, ktorý by musel zaplatiť v rovnakej výške tak pozostalý, ktorý by si túto službu neobjednal, ako aj pozostalý, ktorý by si ju objednal. Ide tak o duplicitné účtovanie tej istej služby na úkor spotrebiteľov. Týmto konaním žalobca umožnil podnikateľovi MARIANUM získať z účtovania tejto položky v období od 01.08.2006 do 31.12.2008 tržby vo výške 31.989,48€.

K poplatku za likvidáciu hrobového (urnového) miesta žalovaný uviedol, že od 01.08.2006 do súčasnosti je v kompetencii žalobcu vypracovanie prevádzkového poriadku ako aj schvaľovanie cenníkov za cintorínske služby. Poplatok bol žalobcom schválený s tým, že sa bude účtovať novému nájomcovi hrobového miesta, t.j. osobe, ktorá chce pochovať

zosnulého na cintoríne v prípadoch, keď už nie je voľné nové hrobové miesto bez pomníkov. Náklady na odstránenie príslušenstva hrobového miesta je však povinný znášať pôvodný nájomca, resp. v druhom rade prevádzkovateľ cintorína. V žiadnom prípade však nemôžu byť prenesené na nového nájomcu formou poplatku. Na cintoríne, kde nie sú voľné hrobové miesta, pritom spotrebiteľ nemá inú možnosť, ako objednať si u podnikateľa MARIANUM likvidáciu pomníka z pôvodného hrobového miesta. Tento podnikateľ je pritom povinný v rámci správy zriaďovať hrobové miesta na každom spravovanom cintoríne a v tejto súvislosti vykonávať aj obnovu hrobových miest. Žalobca svojím konaním umožnil tomuto podnikateľovi získať z účtovania tohto poplatku sumu 16.682 € a to na úkor spotrebiteľov.

K poplatku za zapožičanie obradnej siene na cintorínoch žalovaný uviedol, že cintorínske služby možno spoločne charakterizovať ako služby vzťahujúce sa na správu a prevádzkovanie zariadenia cintorína, ako aj akt samotného pochovania a súvisiace evidenčné služby. Pohrebné služby súvisia s celým vybavením a priebehom pohrebného obradu, z čoho vyplýva, že sa neposkytujú len mimo pohrebiska, ale zaraďujú sa sem i služby, ktoré sa vykonávajú v súvislosti s pohrebným obradom priamo na pohrebisku. Služba prenájom obradnej siene je považovaná za cintorínsku službu, čo vyplýva z § 18 písm. d/ a § 19 ods.3 písm. d/ zákona o pohrebníctve. Túto službu môže poskytovať len prevádzkovateľ pohrebiska. Samotná príprava obradnej siene na vykonanie pietneho aktu, ktorá zahŕňa napr. vystavenie zosnulého, aranžovanie kvetov a pod. patrí medzi pohrebné služby. Pohrebné služby sa poskytujú jednak mimo pohrebiska a jednak na pohrebisku. Nie každá služba, ktorá sa spája s pohrebiskom, patrí automaticky medzi cintorínske služby. Žalovaný pri vymedzení pohrebných služieb vychádzal z § 7 ods. 2 zákona o pohrebníctve. Zákon teda akékoľvek iné činnosti, ktoré priamo súvisia s pohrebom, zaraďuje medzi pohrebné služby a nie cintorínske služby. Žalovaný má zato, že sporné služby: nosič, obradník/organizátor a zapožičanie katafalku spadajú pod služby pohrebné, vykonávané na pohrebisku. Pohrebné služby sú pritom poskytované nezávisle od cintorínskych služieb a pozostalí majú právo objednať si ich vykonanie od ktoréhokoľvek podnikateľa oprávneného na poskytovanie pohrebných služieb. Správca cintorína má právo určiť podmienky a cenu poskytnutia cintorínske služby prenájom obradnej siene, čo však žalobcu neoprávňuje do tohto poplatku zahrnúť aj služby, ktoré svojou povahou patria medzi pohrebné služby a tak umožniť podnikateľovi MARIANUM získať neodôvodnený prospech z poskytovania a spoločného účtovania týchto služieb v poplatku za poskytnutie cintorínskej služby prenájom obradnej siene. Žalobca ako orgán oprávnený na schvaľovanie cenníka cintorínskych služieb nemôže vyhradiť poskytovanie pohrebných služieb len pre jeden subjekt, v tomto prípade pre prevádzkovateľa cintorína, ale má umožniť vstup na pohrebisko a vykonanie príslušných pohrebných služieb ktorejkoľvek pohrebnej službe tak, ako si ich objednávateľ pohrebu dohodne. V danom prípade však pozostalí nemajú inú možnosť, len zaplatiť uvedený poplatok za požičanie obradnej siene, ktorý obsahuje i pohrebné služby v prípade, ak chcú pochovať zosnulého na cintoríne, kde je správcom podnikateľ MARIANUM. Nemajú možnosť si vybrať, ktorá pohrebná služba pre nich uvedené služby nosiča, obradníka/organizátora a poskytnutie katafalku zabezpečí, keďže je nelogické a neekonomické, ak takýto poplatok už obsahuje uvedené služby, aby si ich pozostalí objednávali ešte raz u inej pohrebnej služby. Schválenie tohto poplatku žalobcom umožnilo podnikateľovi MARIANUM získať neodôvodnený prospech na úkor spotrebiteľov ako aj konkurentov.

Obmedzenie hospodárskej súťaže môže spočívať jednak vo vylúčení alebo obmedzení konkurencie a jednak v skreslení súťažného prostredia. Zo strany orgánov, ktoré majú právomoc určitým spôsobom nastavovať podmienky na trhu, dochádza v takýchto prípadoch práve k skresleniu súťažného prostredia, ktoré môže spočívať i vo vytvorení určitých podmienok na vybranom trhu, ktoré predstavujú pre určitý subjekt konkurenčnú výhodu.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že PMÚ SR na základe podania od Mestskej časti Bratislava – Lamač začal prešetrovanie a na základe získaných informácií začal dňa 18.02.2008 z vlastného podnetu na základe § 25 ods. 1 ZOHS v spojení s § 18 ods. 2 Správneho poriadku správne konanie voči žalobcovi vo veci možného porušenia § 39 ZOHS. PMÚ SR pre vydaním rozhodnutia vo veci vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne aby navrhol jeho doplnenie a podal mu informáciu o záveroch prešetrovania, na čo žalobca odpovedal. Prvostupňové rozhodnutie č.: 2008/39/2/1/097 bolo vydané dňa 18.11.2008. Na základe rozkladu žalobcu Rada úradu rozhodnutím č.: 2009/39/R/2/013 zo dňa 27.03.2009 zmenila prvostupňové rozhodnutie tak, ako je to uvedené vyššie. Žalovaný zistil, že od 01.11.2005 upravuje oblasť prevádzkovania pohrebiska zákon č. 470/2005 Z.z. o pohrebníctve. Ustanovením § 19 ods. 2 tohto zákona bola pre prevádzkovateľa pohrebiska stanovená povinnosť predložiť prevádzkový poriadok pohrebiska vrátane cenníka prác a služieb poskytovaných na pohrebiskách na schválenie mestu, na území ktorého sa nachádza pohrebisko. Žalobca uznesením mestského zastupiteľstva č. 1059/2006 zo dňa 06.07.2006 schválil nový prevádzkový poriadok s účinnosťou od 01.08.2006. Súčasťou prevádzkového poriadku je cenník služieb.

Podľa § 39 ZOHS nachádzajúceho sa v siedmej časti uvedeného zákona (iné formy nedovoleného obmedzovania súťaže) orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy nesmú zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa alebo iným spôsobom obmedzovať súťaž.

Súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že toto je v súlade so zákonom a v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia, s ktorým sa stotožňuje. Správne orgány svoje rozhodnutia aj náležite odôvodnili, vysporiadali

sa so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v rozklade, pričom bol správne určený aj účastník konania, keďže podľa § 25 ods. 3 písm. f/ ZOHS je účastníkom konania príslušný orgán štátnej správy, orgán územnej samosprávy alebo orgán záujmovej samosprávy. Žalobca je nesporné jednotkou územnej samosprávy, ktorá výkon svojich samosprávnych funkcií zabezpečuje prostredníctvom orgánov mesta. V tejto súvislosti súd poukazuje na podrobné odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia. Správne orgány taktiež správne aplikovali právne predpisy a druhostupňový správny orgán správne posúdil konanie žalobcu, ktorý zjavnou podporou zvýhodnil podnikateľa MARIANUM – pohrebníctvo, čím žalobca porušil § 39 ZOHS. Pokuta bola uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby a v danom prípade náležite spĺňa tak represívnu funkciu voči žalobcovi ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie. V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobca ani výšku pokuty nenamietal.

Súd sa teda stotožnil aj s právnou kvalifikáciou konania žalobcu tak, ako ju určil druhostupňový správny orgán, keďže ide o porušenie § 39 ZOHS vo forme zjavnej podpory zvýhodňujúcej určitého podnikateľa – mestskú príspevkovú organizáciu MARIANUM. Takáto zjavná podpora vo všeobecnosti môže byť tiež vyjadrená tak, že umožní určitému podnikateľovi získavať taký prospech, ktorý by bez neodôvodnenej podpory nezískal. Správne poukázal žalovaný na to, že ZOHS v ustanovení § 39 nepredvída konkrétne formy zjavnej podpory podnikateľa alebo iného spôsobu obmedzenia súťaže zo strany orgánu územnej samosprávy a ich špecifikáciu ponecháva na aplikačnú prax. Samotná zmena právnej kvalifikácie nie je v rozpore so žiadnym právnym predpisom a teda nemôže ani znamenať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

K námietke žalobcu ohľadne údajného prekročenia kompetencie žalovaného, ktorý nie je subjektom oprávneným konať vo veciach ochrany spotrebiteľa súd uvádza, že táto námietka je absolútne nedôvodná. § 1 ZOHS definuje účel zákona ako ochranu hospodárskej súťaže na trhu výrobkov, výkonov, prác a služieb pred jej obmedzovaním ako aj vytváranie podmienok na jej ďalší rozvoj s cieľom podporiť hospodársky rozvoj v prospech spotrebiteľov. Zároveň treba poukázať na § 3 ods. 1 ZOHS podľa ktorého je obmedzenie súťaže každé obmedzenie voľnosti konania podnikateľa na relevantnom trhu, najmä vylúčovanie existujúcich alebo možných súťažných aktivít, skutočné alebo možné zníženie rozsahu konkurenčnej aktivity alebo skresľovanie konkurenčných podmienok. Práve skresľovanie podmienok na trhu sa pripisuje orgánom, ktoré môžu ovplyvniť podmienky, za ktorých podnikatelia pôsobia na trhu. Toto platí aj v takom prípade, ak je konkrétny trh ovládaný jediným hráčom, ktorý na základe administratívneho zásahu príslušného orgánu môže požívať neodôvodnené výhody, v dôsledku čoho spotrebiteľa nemajú inú možnosť, ako akceptovať nastavené podmienky, ktoré ich však môžu poškodzovať. V danom prípade správne orgány dospeli k záveru, že žalobca svojim administratívnym zásahom legalizoval konanie, ktorým došlo k vykorisťovaniu spotrebiteľov a tak k získaniu neoprávneného prospechu podnikateľa MARIANUM. V niektorých ustanoveniach ZOHS je dopad na spotrebiteľa priamo podmienkou, ktorá sa musí preukázať, v ostatných prípadoch sa dopady na spotrebiteľa cez konanie v rozpore s týmto zákonom prezumujú. Úlohou súťažného práva je zabrániť tomu, aby dochádzalo k deformácii súťažných podmienok, čo sa napokon vždy negatívne prejaví na spotrebiteľoch. Právna úprava nevylučuje ochranu spotrebiteľov prostredníctvom rôznych orgánov konajúcich na základe rôznych právnych predpisov. Je nesporné, že aj žalovaný svojou činnosťou prispieva k podpore hospodárskeho rozvoja a to práve v prospech spotrebiteľov, a preto treba odmietnuť námietky žalobcu týkajúce sa neoprávneného zásahu žalovaného do kompetencií orgánov ochrany spotrebiteľa.

K námietkam žalobcu týkajúcich sa poplatku za likvidáciu kvetinových darov súd poukazuje na správne dôvody uvedené tak v napadnutom ako aj v prvostupňovom rozhodnutí. Bolo zistené, že podnikateľ MARIANUM účtoval poplatok za likvidáciu odpadu všetkým objednávateľom pohrebu automaticky, s čím bol žalobca uzrozmeneý. Žalobca tvrdil, že pozostalí majú možnosť požiadať o vrátenie tohto poplatku, ktorá sa však v správnom konaní nepotvrdila. Súd súhlasí s názorom žalovaného, že keby na žiadosť pozostalých podnikateľ MARIANUM aj vracal poplatok, stávalo by sa tak až na základe výslovnej žiadosti pozostalého a po preukázaní, že mu takáto služba nebola poskytnutá. Je ťažké si napokon aj predstaviť, koľko pozostalých by reálne o vrátenie poplatku po jeho automatickom zaúčtovaní vo faktúre následne žiadalo. Tento systém je nastavený v neprospech spotrebiteľov. Správne orgány dospeli k správneému záveru, že náklady na likvidáciu odpadu sú zahrnuté v poplatku za služby spojené s prenájmom hrobového miesta, ktorý by musel platiť v rovnakej výške tak pozostalý, ktorý by si službu likvidácia kvetinových darov neobjednal, ako aj pozostalý, ktorý by si ju objednal. Zavedenie takéhoto poplatku je neopodstatnené, keďže náklady, ktoré reprezentuje, sú zarátané v rámci iného poplatku a ide tak o duplicitné účtovanie tej istej služby na úkor spotrebiteľov. Schválením tohto poplatku teda žalobca umožnil podnikateľovi MARIANUM neodôvodnene získať stabilný príjem a preto treba vychádzať z toho, že išlo o konanie žalobcu zvýhodňujúceho podnikateľa MARIANUM pri poskytovaní cintorínskych služieb na úkor pozostalých – objednávateľov pohrebov ako konečných spotrebiteľov.

K námietkam žalobcu týkajúcich sa poplatku za likvidáciu hrobového (urnového) miesta treba rovnako poukázať na správne závery, ku ktorým dospeli správne orgány. Tento poplatok bol schválený vo výške 233,55 eur. Správne orgány zistili podmienky vybudovania príslušenstva hrobového miesta, práva a povinnosti nájomcu hrobového miesta ako vlastníka vybudovaného príslušenstva k hrobovému miestu, ako aj práva a povinnosti prevádzkovateľa. Správne orgány tiež zistili, že z VZN č. 1/1997 vyplýva, že náklady na odstránenie pomníka z hrobového miesta v prípade jeho zániku má znášať pôvodný nájomca tohto hrobového miesta a ak ho niet, má byť pomník z pôvodného hrobového miesta odstránený na náklady správcu cintorína - v danom prípade je to podnikateľ MARIANUM. Tento poplatok však bol žalobcom schválený tak, že prevádzkovateľ cintorínov ho bude účtovať novému nájomcovi hrobového miesta, ktorý chce pochovať zosnulého na cintoríne, na ktorom už nie je voľné nové hrobové miesto bez pomníkov. Aj podľa názoru súdu tieto náklady nemôžu byť prenesené na novú osobu – nájomcu hrobového miesta formou poplatku, ktorý musí pri prenájme tohto miesta znášať. V danom prípade treba vychádzať aj z toho, že MARIANUM ako správca viacerých cintorínov je povinný zriaďovať hrobové miesta na každom cintoríne, ktorý má v správe a v tej súvislosti vykonávať aj obnovu hrobových miest na každom cintoríne. Nový nájomca hrobového miesta je oprávnený vybrať si, na ktorom cintoríne si hrobové miesto prenajme. Podnikateľ MARIANUM nie je oprávnený prenášať tieto náklady na nového nájomcu hrobového miesta.

K námietkam žalobcu týkajúcich sa poplatku za zapožičanie obradnej siene na cintorínoch súd taktiež poukazuje na správnosť záverov správnych orgánov. Tento poplatok za zapožičanie obradnej siene zahŕňa i poskytnutie služieb nosičov, organizátora/obradníka a zapožičanie katafalku. Správne orgány dospeli k záveru, že spotrebiteľia, ktorí si objednávajú službu zapožičanie obradnej siene, bez ohľadu na to, či pohrebné služby pre nich vykonáva podnikateľ MARIANUM alebo iné konkurenčné pohrebníctvo, zaplatia podnikateľovi MARIANUM i za poskytnutie služby nosičov, za požičanie katafalku a za službu organizátora/obradníka. Pre posúdenie opodstatnenosti schválenia poplatku za zapožičanie obradnej siene bolo podstatným vymedzenie cintorínskych služieb a pohrebných služieb. Podľa názoru súdu treba službu prenájom obradnej siene považovať za cintorínsku službu.

Túto službu môže poskytovať len prevádzkovateľ pohrebiska a v danom prípade ju poskytoval podnikateľ MARIANUM. Samotná príprava obradnej siene na vykonanie pietneho aktu patrí potom medzi služby pohrebné. Pohrebné služby súvisia s celým vybavením a priebehom pohrebného obradu, z čoho vyplýva, že sa neposkytujú len mimo pohrebiska, ale zaraďujú sa sem i služby, ktoré sa vykonávajú v súvislosti s pohrebným obradom priamo na pohrebisku. Služby nosiča, obradníka/organizátora a zapožičanie katafalku podľa názoru súdu spadajú pod pohrebné služby vykonávané na pohrebisku. Takéto služby sú pritom poskytované nezávisle od cintorínskych služieb a každý pozostalý má právo objednať si ich u ktoréhokoľvek podnikateľského subjektu oprávneného na poskytovanie pohrebných služieb. Správca každého cintorína má pritom právo určiť si podmienky ako aj cenu poskytnutia cintorínskej služby – prenájom obradnej siene, čo ho však neopravňuje do takéhoto poplatku za prenájom obradnej siene zahrnúť aj služby, ktoré sú pohrebnými službami a keďže tak žalobca urobil, umožnil podnikateľovi MARIANUM získavanie neodôvodneného prospechu z poskytovania a spoločného účtovania týchto služieb v poplatku za poskytnutie služby prenájom obradnej siene. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že tieto sporné služby patria medzi cintorínske služby. Žalobca nemôže vyhradiť poskytovanie pohrebných služieb len pre jeden subjekt, ale naopak, má umožniť vstup na pohrebisko a vykonanie príslušných pohrebných služieb ktorejkoľvek pohrebnej službe tak, ako si to objednávateľ pohrebu dohodne. Žalobca schválením tohto poplatku v podstate prinútil pozostalých, ktorí chcú pochovať zosnulého na cintoríne, ktorého správcom je podnikateľ MARIANUM, zaplatiť tento poplatok za zapožičanie obradnej siene, ktorý obsahuje i pohrebné služby (služby nosiča, organizátora/obradníka a poskytnutie katafalku) a tak si títo spotrebitelia nemajú možnosť vybrať si, ktorá pohrebná služba pre nich tieto služby zabezpečí, pretože je výslovne nelogické a neekonomické, ak takýto poplatok už obsahuje aj uvedené služby, aby si ich pozostali objednávali a platili ešte raz inej pohrebnej službe. Schválenie tohto poplatku žalobcom teda opätovne umožnilo podnikateľovi MARIANUM získať neodôvodnený prospech na úkor spotrebiteľov ako aj konkurenčných pohrebných služieb, ktoré boli týmto konaním zároveň obmedzené pri poskytovaní týchto služieb v rámci pohrebných služieb.


Z vyššie uvedených dôvodov bol teda postup správnych orgánov ako aj preskúmané napadnuté rozhodnutie zákonné a preto súd po prejednaní veci žalobu podľa 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a v konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 27.01.2010

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava  Drahovská



Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

